

Ewa Bem, Kolega Maj (znów księżniczka Anna spadła z konia)

I znów księżniczka Anna spadła z konia.
To znak, że przybył nasz kolega Maj.
Pozieleniały włosy drzew
i wieczorami słysząc śpiew,
i w zimnych draniach już cieplejsza krąży krew.

I znów księżniczka Anna spadła z konia.
W powietrzu się unosi kaczki puch,
w pedetach ciągle maj
i kobiety naj, naj, naj.
Niestety, u poety także maj.

I znów księżniczka Anna spadła z konia,
i znów ironia opuściła nas.
Jak pawie ogon serce drży,
w Technikolorze śnią się sny.
Są nowe ptaszki, nowe łaszki, nowi my.

I znów księżniczka Anna spadła z konia
i słysząc, jak się żaby śmieją z nas.
Wypadków co dzień moc,
niebezpieczna każda noc.
Znów kogoś ktoś pokochał,
znów kogoś ktoś pokochał.
Ach kiedy, kiedy do mnie mrugnie los